

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 89

W NIEDZIELĘ DNIA 8 LISTOPADA 1801.

Z *Wisłnia d. 31. Października.*

D. 25 t. m. widzieliśmy tu rzadką i porażką uroczystość: szacowany pawięcznie nasz arcybiskup, S. państwa rzymskiego Xzף, hrabiów Migazzi de Wadi Sonenthorn, obchodził 50 rok biskupiego namaszczenia. Redał on się d. 18 kież dziecinika 1714. w roku 1751 był w Rzymie wk. ściele S. Apoloniusza biskupem namaszczony, w tymże roku był arcybiskupem kartagińskim i koadiutorem mechluskim mianowany; w krotce został C. K. tajnym konsyliarzem i pełnomocnikiem przy hiszpańskim dworze zaszczycony, w roku 1756 na biskupa waitzenskiego, a w następnym roku na arcybiskupa wiedeńskiego wyniesiony, w roku 1761 został kardynałem, w roku 1764 był orderem S. Szezepana zaszczycony, a w roku 1774 znajdował się pod czas elekcji Piusa VI. na konklawie w Rzymie. Nietak rzadkość tej pamiątki, której nie każdy wprawdzie dożyć może, jako raczej powszechny był który Wiedeń wysokiem cnotom swe

go pasterza oddać, skłoniły kapitułę i magistrat do obchodzenia iey z szczególniejszą uroczystością. Z rana zaraz regiment mieyski stanął w parady, utrzymywał porządek w kościele iako też na rynku. Katedralny kaznodzieia X. Schneller, który właśnie 35 rok swego kaznodzieistwa zakończył, powiedział o godzinie 9 stosowne do uroczystości kazanie. Po skończonem kazaniu poszła procesya z katedralnego kościoła po J. O. Kardynała do iego domu, u którego dla przy ozdobienia tego aktu znajdowali się dyrygujący minister stanu do wewnętrznych interesów hrabia Kolowrat, Czesko-austriacki kanclerz hrabia Lazarski, hrabina Szarray, z domu Migazzi, C. K. F. Z. M. hrabia Szarray, i dwaj starsi synowie hrabięgo Migazzi, ięgo prawnukowie. Uroczystą procesyą stamtąd otworzył dwor J. O. Kardynała, za nim szło różne duchowieństwo, urzędnicy świeccy &c. kapituła prałaci, za niemi następował poważny starzec kardynał pod baldachimem od 4

radcow niesionym, na którego lud z rozrzewaniem spoglądał. W kościele przy licznyim zgromadzeniu ludu obecność Arcy Xzta i Xcia Würtemburskiego, tudzież wielu znakomitych dym i osób, przydawała świetności temu aktowi. W drzwiach kościoła przyjmował J. O. Kardynała tu teyszy sufragana hrabia Artz z 4 prałatami. Za zbliżeniem się Kardynała do W. ołtarza zaspiewał sufragan *Te Deum!* Muzyka sławnego Reiter grała był. Potem zasiadł J. O. Kardynał miejsce swoje pod baldachimem i odebrawszy ponowiony hełm od kapituły, słuchał wotywy. Po skończonym nabożeństwie pobłogosławił owieczki swoje i w tym samym porządku był do swego domu odprowadzony, odbierając przez drogę od licznie zgromadzonego ludu nayszczelne życzenia.

Ponieważ drogość jeszcze nieustaje w Austrii poniżej Ens i kray ten od nieprzyjaciela wiele ucierpiał, J. C. K. M. raczył przeto poczmistrzom podwyższoną od konia po 1 ryń. namilę płacę do końca Kwietnia 1802 przedłużyć. — C. K. zachodniej Gallicyi Tabaczny rewizor Hoffmann przysłał tu teraz dla bywszego korpusu ochotników wiedeńskich 15 ryń. w ofiarze.

Z Paryża d. 19. Października.

Przedwczoraj 60 wystrzałami z armat ogłoszono podpisanie punktów przedugodnych pokoju między Rzpłtą francuzką i wysoką Portą, które w następujących są ułożone wyrazach:

Pierwszy konsul Rzpłtey francuzkiej w imieniu ludu francuzkiego i wysoka Porta chcąc położyć koniec zachodzącej między obydwoma narodami wojnie, i przywrócić dawne związki przyjaźni mia nowali na ten koniec swoimi pełnomocni-

kami: pierwszy konsul ob. Talleyranda ministra związkow zagranicznych, a wysoka Porta swiego ambasadora Elsyd. Ali Effendy, którzy po wymianie swych pełnomocnictw zgodzili się na następujące warunki przedugodne:

Art. 1. Ma być pokoy i przyjaźń między Rzpłtą francuzką i wysoką Portą, wszystkie zatem nieprzyjaźne kroki między obydwoma mocarstwami ustają od dnia wymiany ratyfikacyi niniejszych przedugodnych punktów. Zaraz po wymianieniu tych ratyfikacyi cały Egipt zostanie o uszczony od wojsk francuzkich, i wysokiey Portie oddany, którey całość wszystkich krajow przed wojną posiadanych zabezpiecza się. Ugodzono się że po opuszczeniu od wojsk francuzkich Egiptu, przywileie od wysokiey Porty innym mocarstwom tamże pozwolone, i Rzpłtey francuzkiej służyć mają.

Art. 2. Rzpłta francuzka uznaje konstytucyą 7 wysp z jednoczonych iónskich i krajow niegdys weneckich na stałym lądzie położonych, zaręcza utrzymanie tey konstytucyi, a wysoka Porta uznaje i przyjmie gwarancyą Rzpłtey francuzkiej, i J. Imp. M. wszech Rossey.

Art. 3. Nastąpi układ między Rzpłtą francuzką i wysoką Portą ścigający się do zasakwestrowanych lub skonfiskowanych majątkow ruchomych obywateli i poddanych obu mocarstw w czasie terażnieyszey wojny. Agenci polityczni i handlowi, tudzież ieney wojenni iakiegokolwiek stopnia zraz po ratyfikacyi niniejszych punktów przedugodnych na wolność wypuszczonymi zostaną.

Art. 4. Traktaty które między Rządem francuzką i wysoką Portą przed tereźnawczą wojną zachodziły, będą odtąd ponownie i na mocy ich Rząd francuzki używać będzie wszystkich praw i przywilejów żeglugi i handlu, i jakie były przed tą wojną służyły, i jakie na przyszłość najprzychylniejszym mocarstwom pozwolone będą we wszystkich krainach W. Sułtana. — Ratyfikacye niniejszych punktów przedugodzonych mają być w przeciągu 80 dni w Paryżu wymienione. Dzieło się w Paryżu d. 17 Vendemiaire (9 Paździ. 1801) roku z Rząd francuzkiej, i miesiąca Gemasy - al-Ahira roku Hegary 1216

Podp. Karol Maurycy Talleyrand.
Esseyd Ali Effendy.

Dzisiejszy Monitor zamyka co następuje: " Minister marynarki wydał rozkaz rozbrojenia lekkiej floty. Wszyscy lud okrętów Rząd francuzkiej odebrał rozkaz postawienia się na stopień pokoju. Już przed kilku dniami wyszły rozkazy zaprzestania kroków nieprzyjacielskich. Wszystkie przywileje kaprow zostały cofnięte.

Ob. Alex: Larocbefoucault został mianowany naszym pełnomocnym ministrem w Dreźnie, a ob. Dumontier sekretarzem przy tejże legacji.

Pomiędzy wielką rozmaitemi powinowaniami Bonapartemu z okazji pokoju, przysłał także list od 2000 obywateli departamentu Skaldy, w którym oni wyrażają swoją radość, że ich handel wkrótce na nowo zakwitnie, i podchlebiają sobie niezadługo pierwszego konsula w Belgium oglądać.

Wszyscy ięncy angielscy niebawnie do swej oyczyzny odestanymi zostaną.

Onegdaj pierwszy konsul znajdował się na wojskowej paradzie, że zaś tegoż dnia nowy pokoy ogłoszono, z nieamiernemi okrzykami przyjęty został.

Lord Corvallis za przybyciem z Dover wystrzałami z armat, i wszelkimi wojskowemi honorami przyjmowany będzie.

Już wyszedł przepis podług którego d. 18 Brumaire (9 Listopada) uroczystość pokoju obchodzona będzie. Między innem wystawiona zostanie świątynia handlu, do której udawać się będą na łodach marynarze wszystkich narodów, gdzie licznymi z armat wystrzały przyjętemi zostaną. Na wielkim dziedzińcu dana będzie pantomina. Wszystkie narody nawzajem przeciw sobie uzbrojone będą. Nastąpią szturm, utarczki i t. d. nakoniec pokazanie się świątyni pokoju, pięknych kunsztów i handlu zakończy scenę.

Jeden z tutejszych kupieckich domów wysłał gońca do Madrytu z wiadomością o podpisaniu punktów przedugodzonych pokoju pomiędzy Francją i Anglią. Rząd hiszpański już go był karał jako kłamcę wzięść do więzienia, gdy szczęściem kilka godzinami później nadbiegł rządowy gońiec, i potwierdzeniem tej nowiny wolność mu przywrócił.

Mówią, że Ludwik Bonaparte ma sobie Pannę Beauharnois poślubić.

Armia nasza przeciw Portugalii przeznaczona, już do oyczyzny powraca. — D. 16 wieczorem szef brygady Lauriston przybył tu z Londynu. — Kontra admirał Latouche z młodym Hieronimem Bonapartem przybył z Boulogne do Paryża, i mówi, że w nowem zleceniu do St. Domingo się uda.

Podług niektórych doniesień lord Cornwallis już miał przez Boulogne do Francji przybyć.

Kontraadmiral Gantheaume bawi się teraz w Cludad miejscu swojego urodzenia w departamencie Rodanu. — Słychać, że radca stanu Benezech uda się do St. Domingo, gdzie go kontraadmiral Latouche ma odprowadzić.

Jeszcze d. 17 Października jeden kapitan francuski wyptynał z Kale chcąc zrobić jaką zdobycz przed upłynieniem dnia 12, ale nie długo po zwawey bitwie z kuterem angielskim był przymuszony schronić się pod twierdzą kaletańską.

Bank francuski podług ostatniego podziału przeznaczył i ustanowił na każdą akcyą 60 franków.

Bonaparte d. 14 zasydował się na teatrze Louvois, gdy tam wpośród niezmiernych okrzyków ogłoszono pokoy z Turcyą. — Stosownie do oddzielney ugody z Anglią, Ostenda ma zostać portem wolnym. — Już wiele osób ze świąty Jozef Bonapartego do Amieas przybyło, dla przygotowania tam pomieszczeń dla kongresu.

Nie dawno minister związków zewnętrznych odprawił konferencyą z cesarskim ambassadorem hrabią Cobenzl, względem interesów würtemberskich, która zakończyła się z ukontentowaniem pierwszego; wkrótce potem ob. Mafsis odebrał rozkaz udania się do Stuttgartu.

Projekt ustanowienia w Paryżu opery niemieckiej przychodzi już do skutku. Dyrektor teatru Haselmaier, śpiewak Elmestrich, sławny Lang, i wielu innych niemieckich operzystów już się tu zjawiają. Gdy z 40,000 bawiących się w Paryżu cudzoziemców, przez połowę zachują

Niemców, jest zatem nadzieja, że to przedsięwzięcie pomyślay weźmie skutek.

Zniesienie pogłównego żydowskiego nie jest dziełem czasow Rzeplera, ale Ludwika XVI. Czytamy w jego edykcji: "Już minęły te czasy, w których ludzkie równo z bydłą traktowanymi byli." — Ludwik także XVI. zniósł tortury i niewolę w dobrach królewskich.

Dziennik Rządowy zawiera w sobie co nas ę dzie:

Wypis z listu obywatela d'Eymor, Prefekta departamentu Lemanu, do obywateli: Lucpede, członka instytutu narodowego i senatu zachowa wręgo. — w domu gościnnym na górze Grand St. Bernard 14 Fructidor (1 Września 1801) r. 9.

Ob. Senatorze! Ucałowałem sławnego Dolomieu, na jednym z najwyższych wierzchołków niebotycznych Alpów. Umówiliśmy się w Genewie, ażeby się zeyść na tym miejscu, które uwiecznia tak wspaniałą pamiątkę. Co za osobliwsza zmiana! nie wiele jeszcze dni upłynęło, jak Dolomieu przykuty w ciemnym więzieniu, wzbudzał ku sobie całej Europy troskliwość, i miałem się być na wieczne pęta skazanym. Dziś po szczytach Alpów stawia krok śmiały i bystrym okiem zgłębia ich tajemnice, zapytując się natury, z jakiej masy nasza ziemia jest ulepiona. Po day Ob. Senatorze tę wiadomość całej uczoney Europie. Powiedz tym, którzy się obawiali, czyli więzienie i pęta nieosłabiły siły i nieadweryżyły zdrowia tego sławnego Naturalisty, iż on w tym momencie przebiega najsłynniejszą górę wierzchołki i twością zadziwiającą, i że nigdy nie miał większego zapędu do poznania tych przedmiotów, któremi teraz jest zatrudnio-

ny. Zwiedzimy razem te miejsca z tą nienssyconą żądzą, jaką wzbudzić może Anibal i Bonaparte. Używamy gościnności, która nam jest dana w najwyższym na świecie domu, i zapewne przez najwyższych zamieszkanym ludzi. Kartagińczykowie nie zostawili na Alpach żadnej pamiątki. Z rozkazu pierwszego konsula przez złożenia domów gościnnych poświęconych ludzkości, oznaczę ślady biegu wojsek francuzkich i ich wodza. Potomność nie będzie zostawać w wątpliwości, którą drogą Bonaparte przechodził. Domy gościnne gór Cenis, Simplon i St. Bernard zaświadczać będą, iż jego gienusz wojenny obiał całe pasmo Alpów. Znajdował się on tu osobliście. Należy wanieść dawną, Jowisza świątynią, której grozy obok siebie widzimy, i poświęcić tuteż zwycięztwu. Jutro wchodziemy na górę Simplon. Nie kończę mojego listu, dopóki nie będę miał sposobności przesłania Ci onego.

*W Brigg, przy Simplon 18 Fructidor.
(5 Września)*

Przejrzawszy lodowate wierzchołki Valsoreér, kąpiele Looche, i całą tę rozkoszną kraję niższej Walezvi obywatel Dolomieu przybył tego wieczora do Brigg. Jutro staniemy na miejscu gdzie ma być założony dom gościnny. Czy zgadniesz Ooy: Senatorze, kogośmy napotkali przybywscy na to miejsce? Osiastawnych profesorów Volta i Brugnaletti jadących do Paryza. Przepędziliśmy rozkosznie cały wieczor, przez który Volta czynił przy nas swoje doświadczenia galwanicznego prądu. Sucha z nami iego w Brigg byli Dolomieu, wielkich nadziei młodzieniec towarzysz iego poddóży Duńczyk Niergaard, a biegli

indywiderowie mostow i grobel, którzy się tu znajdują dla urządzenia nowej do Włoch drogi.

Groby, które znaleziono w okolicach Sans nie zawierały w sobie jak tylko kości i łuski włochozow i brzożki spizowe, a w tym wszystkim bardzo mało rzeczy, któreby mogły zaspokoić ciekawość, lub nadgotować koszt kopania. Przed kilku laty poddał Rosyjscy byli w tej mierze szczęśliwi. Przekopując drogę prowadzącą z swoiego ksiu do Chin w Sberyi, między rzekami Irtych i Obaleth, odkryli wiele grobów, i znaleźli pomiędzy popiołami i kościami ludzkimi wielką mnogość złota, srebra, miedzi i drogich kamieni, rownie jako rękojeści pałaszów, zbroje, ozdoby siedzenia jeźdźców, oraz kości rozmaitych zwierząt, a mianowicie słońów. Uwiadomiony o tym dwór rosyjski, posłał na miejsce iednego jenerala z dostateczną liczbą żołnierzy dla zabezpieczenia tych grobów, które ieszcze nie były tkniętymi. Ten officyer przejrzawszy niezliczone monumenta w tym stanie poroztrucane, uznał, iż najznakomitszy był zapewne grobem Xcia lub wodza jakiego dawnego narodu. W samey rzeczy robotnicy odkryli bardzo wiele złota i kamieni, dobrali się do trzech sklepieniów robionych z potężnych kamieni; największe sklepienie, w którym były złożone zwłoki Xcia stało we środku, poznało je łatwo po pałaszu, włóczni, łuku, strzałach i szydaku. Następujące sklepienie stało przy nim; tam znaleziono iego konia, siodło, uzdeczkę i strzemiona. Ciało Xcia leżało na iednym liściu złotym długim od stop do głowy, pokryte drugim liściem również złotym tej samy miary. Odwinione w

kosztowny płaszcz z frędzlami złotymi przyozdobionymi w rubiny i dyamenty. Jego głowa, szyja, ręce, piersi, były gołe i bez żadnej ozdoby. W ostatniem sklepieniu zamykało się ciało kobiety znaczney z ozdób pęci swojej; oparta była na murze, około szyi miała łańcuch złoty z rubinami, ręce w złotych bransoletkach, głowa, piersi i ręce gołe, reszta ciała okryta bogatym stroiem, zamkniętą pomiędzy dwaliściami złotymi, te 4 liście wazyły 40 funtów. Szaty Xiążęcia i Xiężny były jeszcze w całym swoim blasku i nieruszone, lecz za dotknięciem ich rozsypywały się w kawałki, odkopywano wiele innych grobow, lecz te były mniej znaczne, znalezione jednak wiele bardzo ciekawych rzeczy. Te groby należą zapewne do dawnych bohaterów tatarskich w bitwach poległych, lecz ani czas ani okoliczności tych zdarzeń są nam znane. Niektórzy Tatarowie powiadzieli Panu Bell Anglikowi wędrującemu w tych krajach, iż one były teatrem wielu morderczych bitew między Tamerlanem i Tatarami Kałmukami, których ten pustoszyiciel napróżno uziemić żądał.

Z Stuttgardu d. 21. Października.

Xiążę następca Darmstad, który odbywa podróż pod imieniem hrabiego Auerbach przybył wczoraj z Szwajcaryi do naszego miasta. Xiążę ten oddał wizytę Xięstwu naszym, którzy go na obiad zaprosili, w wieczór zaś był na teatrze.

Zapewniają, że obywatel Malsias sprawujący interesa Rzeplity francuzkiej przy cyrkule szwabskim, który przysłany tu był przez rząd dla ukończenia porozumień, które zaszyły były między Rzeplią francuzką i Xięciem Württemberskim z okoliczności ślōbni powstałych między Xięciem i

stanami tego Xięstwa ukończył swoją negocyacyą w sposobie dogodnym. Tym sposobem podchlebiamy sobie, że wkrótce zobaczymy przywrócone dyplomatyczne związki między Francyą i naszym dworem.

Z Berlina d. 25. Października.

Gdy z zawarciem pokoju pomiędzy Anglią i Francyą ustały pobudki, które woyska pruskie do krajów hannowerskich sprowadziły; J. K. M. powodując się zatem zachowywanymi dotąd prawidłami postanowił cofnąć z tych krajów swoje woyska, i wydał już rozkazy jenerałowi leytnantowi Kleyst tamże dowodzącemu do wyruszenia z Hannoveru. Dwory berliński i londyński, mają się tak słycheć, wspólnie w niektórych okolicznościach porozumieć.

Z Ratisbony d. 18. Października.

Minister dyrektoryalny podał na dniu wczorajszym wyrok zapadły na konferencyi dnia 12, mocą którego seym przychyliła się do propozycyi Króla Jmć Szwedzkiego względem wystawienia pomnika na cześć Arcy Xcia Jmć Karola. Minister ten podał oraz do protokolu list, który mu zlecono napisać do J. C. K. Moji na konferencyi d. 12 w celu uwiadomienia J. C. K. Moji o tym wyroku, listu tego treść jest następująca:

Wszystkie oświadczenia podane seymowi od Elektorów, Xiążąt i Państw Rzeszy mieszczą w sobie wyrażenie szacunku, miłości i wdzięczności powszechney dla Arcy Xcia Jmć Karola za pamiętne usługi, które Arcy Xiążę ten uczynił krajom niemieckim gdy dowodził z taką chwałą woyskiem cesarskim i Rzeszy; zgadzają się podobnież jednogłośnie aby stosownie do pa-

tryotycznej propozycji Króla Jmć szwedzkiego jako Xcia Pomeranii był wystawiony pomnik w mieście odbywania się seymu, któryby dowodził sprawiedliwych uczuciu wdzięczności kraini niemieckich ku tak wszelkiej cici godnemu i ukochanemu Wodzowi: propozycja więc ta przyjęta została. Gdy ministrowie, którzy odebrali jeszcze względem tej propozycji wyraźnych od dworów swoich instrukcyi oświadczyli, iż mają rozkaz zapewnić, iż dwory ich dzielą zupełnie sprawiedliwy szacunek dla Arcy Xcia Karola i że do tego wreszcie się powinną. Co się tyczy sposobu wykonania tego a nade wszystko względem wyboru szukmistrza, przyjęcia i podziału kosztu, zgodzono się aby nowych na to żądać instrukcyi i starać się o jak najprędsze ich otrzymanie, oczym pokorne uwiadomienie przesłane będzie J. C. K. Mei przyłączając niniejszy wyrok.

Z Rzymu d. 30. Września.

Na tajnym konsystorzu, który Papież pozawczoraj odprawił, mianował na kardynałów dawniej już in petto wybrane osoby to jest: Zondarini arcybiskupa Sienny, Litta arcybiskupa tebańskiego i Lucchi opata zakonu benedyktyńskiego.

W niedzielę d. 27 b. m. Kardynał sekretarz stanu dał wielką ucztę dla ob. Cavault ministra pełnomocnego Rzepltey francuzkiej, który wraz z sekretarzem legacyi Artaut na niej się znajdował; sciu kardynałów składających komisją, której zlecono interesy duchowne we Francyi, kardynał Ruffe, minister neapolitański, minister hiszpański, portugalski i genueński, tudzież wiele pierwszych osób znajdowało się także na niej.

Arcy Xiężniczka Maryanna Austryacka powróciła do tutejszego miasta z podróży odbytej do Neapolu d. 26 b. m. w towarzystwie hrabiego Ghislieri ministra J. C. K. Mei przy S. Stolicy.

Podług ostatnich listów z Ankony Anglicy krążą ciągle przed tym portem, lecz w dalszej od brzegów odległości, przepuszczają nawet okręty kupieckie płynące z Tryestu, Wenecyi i Mozola.

Z Medyolanu d. 10. Października.

Rząd nasz mianował ob. Venturi ministrem Rzepltey cisalpińskiej w Helwecyi, a obywatelów Cometti, Tafsoni, pierwszego na ministra do Genui, drugiego do Florencyi.

Konsultacja dzisiejszej nocy wyprawiła kuryera do Paryza z poprawami jakie uczynić w projekcie konstytucyi za rzecz potrzebną uznała. Dzisiaj rozchodzi się pogłoska, że władza wykonawcza składać się będzie z jednego prezydenta, 8 senatorów i 6 radców stanu. Prezydent przez lat 10 urząd swój sprawować będzie; na dostojność tę przeznaczają ob. Melzi, Aldini, Mareschalchi. Ciało prawodawcze składać się będzie z 60 członków i przez 3 miesiące tylko w roku swoje posiedzenia odbywać będzie.

Dowiedziemy się z Fuligno, że na d. 30 b. m. przybył do tego miasta oddział husarów francuzkich od 150 ludzi, a nazajutrz w dalszą do Ankony udał się drogę.

Z Hagi d. 24. Października.

Wczoraj rada stanu zatwierdziła się mianowaniem członków nowego ciała prawodawczego. Większa ich część zasiadała w bywszem prawodawstwie, i jest teraz nawet w Hadze przytomna. Reszta musi się na 2gi Listopada zgromadzić i w tym

dnia instalacja ciała prawodawczego nastąpi. Z prowincyi Hollandyi jest 13, z Gellryi 5, z bawarskiej Brabancyi 3, z Utrechtu 3, z Oweryssel 3 z Fryslandyi 3 z Groevingi 3 a z Zelandyi 2 mianowanych Jesteśmy ciekawi, czyli członki niegdys do sztabhuderowskiego rządu należące iako to Boczelaer, Cokor d'Escury, Meermann van Linden de Hemmen, van Linden de Lunenburgh, Dumbar in Rengero teurząd przymają i poydą za przykładem dwóch Oranistów Brautzena i Burmunia Rengera, którzy do rady stanu weszli. Byłby to wielki krok do pojednania partyw nad którem pracują. W krotce rada będzie urządzać departamenta, ministrow i agentow.

We wtorek ministrowie francuzki, hiszpański, szwedzki, duński, bawarski, hessenkasselski, würiemberski, i weklenburski, tudzież sprawujący interesy pruski, cisalpiński, i miast onzeatycznych, mieli razem publiczną audyencyą urady stanu. Przyymowali byli z honorami woyskowymi.

Generał Wiktor komenderujący 10,000 Francuzow pozostałych w Ropley na szczy, zacząć będzie od rozkazow następnego rządu. Przybył on już do Herogenbusch, i tam główną kwaterę złożył. Generał Angereau poutrze wraz z swoim sztabem wyjeżdża do Paryza. Już na dniu 15. wydać jeden adres abszcytowy do woyska.

Nasz minister związkow zagranicznych zokazyi pułstow przedugodnych pokou z Anglią dał wspaniały obiad, na który wielu Oranistów zaproszonych było. Podkomorzy Króla duńskiego baron de Teubert, idący w charakterze pełnomocnego ministra do Neapolu, dnia on-gdaysze

go tu przybył. Słychać że Xte Oranii ma dostać od Ropley francuzkiej za dobra swoje w Belgium leżące a szczególnież za Campine 600,000 zł. holl.

Wiele rybackich statkow z Maasluyt w krotce dla wielkiego połowu uda się na morze północne. Słychać że na lewym brzegu Renu wyszły rozkazy, ażeby płynące z Hollandyi i t. d. statki w górę Renu na pierwszem cie okazały dostatecznie swoje ładunki, a kwity z nich mają być przegladane w Kolosii.

Rada stanu podzieliła się następującym sposobem: Prezydent z dobranymi przez radę członkami zawiadywać będzie interesami zewnętrznymi och. Berier van Bereren, i Queyzen maryjąką i interesami osad, Haertsolts, Love i Pymon wydziałem woyskowym, a Brautzen de Leun, i Verhegen interesami wewnętrznymi.

Już jedna osoba ze świty margrabiego Cornwallis do Amiens przybył. w celu przygotowania tam dla niego domu. Spodziewają się także na kongres hiszpańskiego w Paryżu posła kawalera Azzara. Zapewniają że ostateczny pokoy wiele do obiedmian w terźniejszym stanie żeglugi na Skaldzie. Słychać, że na mocy sekretney między Anglią i Francją ugody biskupstwo osnabrückie na rzecz Hanoweru sekularyzowanym będzie.

Z Strasburga d. 17. Października.

Generał St. Zusanne dzisiaj w wieczor jest spodziewany do naszego miasta; ma on złecenie uczynić dokładny rapport rządowi względem stanu dwóch bywszych departamentow Renu tak w cywilnym jak i woyskowym względzie.

Prefekt nasz wyjechał na dni kilka dla obiechania brzegów Renu. Zamysliają w okolicach naszych na brzegu tej rzeki pebić tamy dla przeszkodzenia iey, aby sikodliwego na naszą stronę zwrotu niebrała.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 8. LISTOPADA 1801.

Z Amsterdamu d. 24. Października.

Zwyczajna komunikacja między Oostendą i Margate w Anglii dopiero po ostatecznym pokoju przywróconą zostanie. — Do Helwetsluys przybył angielski kuter Liberty jako statek pokojowy z dwoma angielskimi officerami. Linia obronna, która w nowych francuzkich nad Renem departamentach ma być założona, składać się będzie z 5 twierdz, z których 1, z pierwszego rzędu, a 4 2go rzędu będą. — Rząd francuzki już na to 15 mill. frankow przeznaczył. Amsterdam, Haga, i t. d. będą miały po jednym batalionie wojska francuzkiego na załodze.

Listy z Paryża pod d. 20 Października nie wiele zaspokajają naszą ciekawość. Już na d. 9 Października minister Fouché wydał okólnik zakazujący Theofilotropom mieszania schadzek w gmachach publicznych. — Tajemnica listów danych na pocztę, już nie będzie, jak za czasow burzy rewolucyney, więcey gwałconą, i minister dochodow Gaudin już w tej mierze wydał okólnik wyraży do głównego pocztamtu. Podjęg niektórych doniesień z Pa-

ryża jenerał Maciey Damas ma być ministrem wojennym.

Admirał de Winter powrócił już do floty w Helwetsluys, która ma się z texelską połączyć, i nawet z tutejszego portu dwa okręty tam się udadzą.

Pomnik, który prefekt departamentu Lemano za zezwoleniem rządu kazał wystawić młodemu Eschen z Euten u podnóżka gor Alpow, kędy go śmieć spotkała, i którzy wędrownicy z całej Europy do gor lodowych w Chamouni przejeżdżać muszą, Następujące napisy będą ten pomnik zdobić: "Pamiętce F. A. Eschena, Naturalisty, Poety i Literata, urodzonego r. 1777 w Euten w Saksonii niższej, spadłego w przepaść z gor lodowych w Buet d. 19 Thermidor r. 8, wydobytego z tej przepaści przez J. de Willars, J. C. Bernarda, jego 2ch synow, i J. Otte, pogrzebanego na tem miejscu za staraniem prefekta A. M. d'Eymar; Pomnik, który d. 21 Fructidor r. Rzpłtey 9 pod konsulami Bonapartym, Cambaceresem, i Lebrunem wystawiony został." Na drugiey stronie: "Rząd francuzki powaza umiętności i

unsta, dać obronę i wsparcie ucionym i artystom i przyjmie z gościnością cudzoziemców z wszystkich, narodów, którzy kraje Rzpłtey odwiedzają. „ Na trzeciej stronie „ Przechodnie, potrzeba wam koniecznie doświadczonego przewodnika, nie oddalajcie się od niego; idacie za doświadczenia radą, z ostrożnością nieoddzielną od bojaźni i szacunku! Powinśmy odwiedzać okolice, które natura pięknem swej wspaniałości i potęgi nacechowała.

Z Berna d. 11. Października.

Na wczorajszym posiedzeniu seym wysłuchawszy rapportu komisysy względem oświadczenia deputowanych kantonow Schwitz, Uri i Unterwald wydał wyrok następujący: Seym zwatając, że oob. Muller, i Aloizy Reding nie byli przypuszczeni na łono jego jako deputowani kantonow Schwitz i Uri tylko pod wyrażnym warunkiem, że wchodząc do tego zgromadzenia stosować się będą do wspólnych wszystkim jego członkom obowiazków; że pierwszym z nich jest, aby mniejszość poddała się woli większości; że bez tego pierwszego i istotnie potrzebnego pravidła zgromadzenie deliberujące nie mogłoby się utrzymać i rozaydowałoby się w bezustannym stanie kłótai: zwszając prócz tego, że deputowani na seym helwecki są reprezentantami ludu helweckiego, a nie oddzielnych kantonow, postanowił: że nie może przyjąć oświadczenia oob. Muller, Aloizego Reding i von Flue deputowanego z kantonu Unterwald złożonego w kancelaryi swojej d. 9 Października, w którym ciż obywatele zapowiadają zamiar oddalenia się; że takowe samowolne oddalenie się trzech osób nie może w czynnościach

seymu najmnieyszej sprawić odmiany, który niemniey przez to wyobrazić będzie całość ludu helweckiego. Stosownie więc do tego przystępuje do porządku dziennego.

Seym potym rozpoczawszy dalsze roztrząsanie projektu konstytucyi postanowił, co następuje:

Urzędy kantonowe urządzaia pface dla duchowni-ństwa, mają dozór nad dobrami kościółow, ubogich i miast; kierują stosownie do ustaw prywatnemi edukacyami i publiczną instruksyą; zatrudniaia się utrzymaniem publicznym ubogich i mają staranie o wszystkich innych przedmiotach administracyi. „ Co się tyczy religii i obzawzków seym odesłał rzecz do komisysy dla dalszego iey roztrząsania. Natczyż samey sefsy komisysy ta żądała aby seym obmyślił środki, zapomocą których mogłaby swoje prace przyspieszyć; seym na dniu jutrzeyszym zatrudni się tym przedmiotem.

Dowiadujemy się z Lauzancy, że indywierowie francuzcy będący w Valais wychanęli na lewym brzegu Rhonu aż do S. Gengoult rową drogę, która potem przez Sabaudyą do Genewy prowadzić będzie.

Dnia 17. Października.

Na posiedzeniu d. 15 komisysa konstytucyyna podała seymowi plan, którego od niej żadał; pierwszy jego tytuł przyięty został i mieści w sobie co następuje:

Rzeczplta helwecka jeden tylko kraj skłóda. Kantony składaiące ją są następuiające: Berne, Zurich, Lucern, Ury, Schwitz, &c., podly ostrzeżenia ustawy na dniu 27 Czerwca r. b zapadłey zwolniający seym. Ustawa może poprawić takowy podział.

Na teyże samey sefsyi czytano memoriał Xcia Biskupa konstancyńskiego, przez który ofiaruje się jako biskup i Xiążę Rzeszy sąsiedzki S. wacyarom dopomagać usiłowaniom seymu w sposobie iak naydzielniejszym.

Miasty dystrykt Ury liczący tylko 9554 mieszkańców poniosł straty od d. 18 Paźd. 1798 aż do 11 Listopada 1800 iak przez wojnę iak i pożary na 4,432,331 liwów.

Z Florencji d. 6 Października.

Gdy J. K. Mość mianował margrabiego Ventura przeorem nowego orderu S. Szczepana, margrabia przeto ten ostatnio soboty wdział suknie tego orderu. — Poza wczoray J. K. Mość w charakterze W. Mistra tegoż orderu, przyjąwszy komuniją w kaplicy pałacu Pitti wdział W. Krzyż. Ceremonia ta odprawila się z wszelkimi zwyczajami przy takim zdarzeniu obrządkami.

Dowiadujemy się z Rzymu, że margrabia Manfredyni na d. 29 b. m. przybył z Neapolu do tego miasta.

Dnia 9.

Wczoray zrana margrabia Cesar Ventura w towarzystwie swego orszaku wyszedł z naszego miasta napowrot do Parmy.

Antoni Zondarini arcybiskup Sienny ostatnio szcotoy przybył do naszego miasta, jest on jeden z liczby świeżo mianowanych o Papieża kardynałów.

Jenerał Watrin dowodzący korpusem woyska francuzkiego oblegającym Portoferrajo przybył tu nie dawno z Liworna w towarzystwie jenerała Michaud i wielu oficyerow wyższego sztabu.

Wczoray officyer francuzki mający tu kommendę oddał twierdzę straży mieyskiej. Powszechnie mniemają, iż komenda miasta tymczasowo oddana będzie brygadyerowi Wattori.

Podług ostatnich wiadomości z Logone woyska franeuzkie znajdujące się na wyspie Elbie w iak naylepszym są stanie choroby, które przez nieciaki czas panowały zupełnie ustały. Siły morskie angielskie krążące w tamtejszych okolicach oddaliły się stamtąd wyjąwszy dwie fregaty krążące przed Piombino.

Z Bruzelli d. 18. Października.

Ob. Schimmelpenninck ambasador bawarski przy rządzie francuzkim w datkach tych przejeżdżał przez miasto nasze dążąc śpieszno do Paryża. Obywatel ten mianowany jest pełnomocnikiem Rzeplitey bawarskiej na kongres do Amiens.

Dowiadujemy się, że lord Cornwallis wysłł już jedną osobę z swiego orszaku do Amiens dla wygotowania mu w tym mieście przyzwoitego pomieszkania. Zdaje się, iż kongres nie rozpocznie się przed dniem 6 Listopada. Wczoray przejeżdżał tędy kuryer francuzki iadący z Kopenhagi na Hollandyą do Paryża.

D O N I E S I E N I A.

M. gistrat Miasta C. K. Lublina niniejszym publicznym Edyktem wszystkim, każdemu w szczególności do kogo należy, lub iakimkolwiek bądź sposobem należy może, do wiadomości podaje: iż licytcyza kamienicy Nayzerowskiej tu w Lublinie w rynku miasta pod Nr. 23 stojącej, na dniu 10 Września r. b. na instancyą wie rzycieli, i prawem przekonywającą Antoniny Kąbsowey pozwolona, dla tego skut ku swego nicodobrała, ponieważ okazało się, że na tey kamienicy w sporze będącej

niejakie prawa zakonnicom Bernardynkom z gromadzenia Lubelskiego stuzące zostają. Zaczynając w ten mierz poprzedniczo uwiadomienie C. K. urzednikowi fiskalnemu Lubelskiemu wzgledem praw okłone rzecz jest, inszy nowy termin licytacyi teyze kamienicy, w cenie 5344 zł. ryń. 2) krzycarow oszacowaney, na dzień 11 Grudnia r. b. zrana o godzinie 9 w miejscu tuteyszego magistratu przedsięwzięcie sprzedawczy oznacza się, przeto wszyscy kupna tey kamienicy pragnący wyzwalis się, ażeby rzeczonego dnia i godziny w magistracie tuteyszym stawili się, ktorzym kondycye stosownie do nastąpić mający deklaracyi C. K. urzedu fiskalnego, i do innych okolicznosci, kamienicy wsporze będący tyczących się, przed licytacyą przedsięwzięcie się mająca istotnie ogłoszone, i takowe w protokule licytacyi zapisane zostaną. Dan w Lublinie dnia 17 Października 1801.

Dnia 1go Grudnia r. b. będzie się w tuteyszym kameralnym Państwie Borzęcinie w cyrkule Sandomirskim licytacyą następujących gatunkow wełny odprawiać, i naywięcej dającemu sprzedana, iako to:

- a) Hiszpańska ktorey jest 5 cet. 68 funtow.
- b) Posledniejsza detto 26 cet. 69 funtow.
- c) Ordynaryna detto 23 cet. 54 funtow.

Kazdy maziący chęć kupowania powinien się na wyznaczony dzień w Państwie kameralnym Borzęcinie w tamteyszy kancelaryi na godzinę 9 1/2 rano znydowac.

Z C. K. zachodniej Galicyi, dobr Rzadowych Administracyi.

W Krakowie d. 31 Octobris 18 01.

Franciszek Sarancz mp.

Przez Magistrat K. Miasta Kazimierza dolnego czyni się nieieyszym publiczności wiadomo, iż gdv dom murowany razem z ogrodem, stajniami i składem tu w mieście Kazimierzu na Gdańskim przedmieściu po ś. p. Józofie Rogowskiem pozostaty sub Nr. 235 sytuowany, a na zł. pol. 4000 detaxowany, na terminie dnia 25. Septembris r. b. przedsięwzięty licytacyi dla niedostatku licytantow sprzedanym niezostat; więc stosownie do deklaracyi kuratora tey massy, iako też i successorow tenze dom i z swemi przyległosciami na dniu 15 Decembris r. b. o godzinie 9 zrana tu na ratuszu więccy dającemu za gotowe pisotądze sprzedanym będzie. Okondycyach i rozległosci kazdego czasu w registraturze tuteyszey mieyskiej zainformowac się można.

Andreas Mastowski syndicus.

Stephanus Tomaszewski assesor.

Woyciech Krolkowski.

Ex Sessione C. K. Mag. Casimiriæ Inferioris die 12 8bris 1801.

M. Kwapiszestki secret.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaczmya tym Edyktem Panu Józefowi Potockiemu i Państwu Janowi i Annie z Potockich hrabiom Kresńskim małżonkom iako C slyvonaryuszom, ze adwokat Bem iako zastępca do spraw m sly krydalew Mikolsta Piaskowskiego us dow tych, o przywrocenie do pierwszego stanu przeciw dekretom bywszego trybunatu Lubelskiego w roku 1789 i ziazdowem na gruncie dobr Nieswierza w roku 1790 i 1791 kontumacyalnym na Mikolsta Piaskowskiego ferowanym, załobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga depraśac się.

Gdy tes Sady te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znydują się, onymze porzwoym adwokata tuteyszego Walentego Ostawskiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowily, z ktorymi proces ten stosownie do przepisow ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciagu dnia

sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu Ces. Krol. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 30 Września 1801 roku.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Jozefowi Potockiemu że adwokat Bem jako zastępca do spraw masy krydalney Mikotaia Piaskowskiego u Sądów tych, o zapłacie summy 104,816 zł. pol. z prowizją, drużenie tyle wnoszącą, żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość w maga depraśzał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżalowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduje się, iemuż Panu Jozefowi Potockiemu adwokata tutejszego Telesfora Bellewicza z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczęcie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo na koniec innego sobie patrona obrął, tego sądom tutejszym wymienit, i podług przepisu tych środków prawa używał które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod-

W Krakowie dnia 30 Września 1801 roku.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Jozefowi Potockiemu: że adwokat Bem jako zastępca masy krydalney Mikotaia Piaskowskiego u Sądów tych, o zapłacie summy 1210 czer. zło. z prowizją i kosztem prawnym, żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych, znayduje się, iemuż Panu Jozefowi Potockiemu adwokata tutejszego Pana Bellewicza, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczęcie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrął, tego Sądom tutejszym wymienit, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakow Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 30. Września 1801.

Weinmann.

Od C. K. sądów salackich Lubelskich Gallicyi zachodniej czyni się wiadomo wszystkim, komu tylko o tym wiedzieć zależy, iż termin na licytacyą dobr Łęczna JW, hrabi Adolfa Kalkreutha właściwych przez Eliкта pod d. 27 Sierpnia 1801 na dzień 13 Listopada 1801 wyznaczony i publikowany, stosownie do rekwiizycji Prześwietney kommissyi centralney Warstawskiej później tu nadeszłej pod d. 30 Września dla nastąpionego zaspokoienia długi w summie 5278 czes. k. 14 zł. pol. 18 gr. przez JW, hrabię Adolfa Kalkreutha, missie Kabinowskiej się należącego, a przez niegdy Xiężną Elżbietę Sapieżyną zaciągnięego uchylonym być się oznajmie.

Wydzga.

Purtscher.

Friedenthal.

Z Rady C. K. sądów salackich Lubelskich Gallicyi zachodniej, Dan w Lublinie d. 16 1° żdziernika 1801.

Sahaneck.

Uprasza się łaskawey publiczności, aby jeżeli kto wie, raczył donieść o sukcesorach nieakiego Alexandra Latoszyńskiego, gdzie mieszkają lub też jeden z nich a to z przyczyny związku interesu z temiż niżej podpisanego, oą pocztę do Lublina, pod kopertą niżej wyrażonego, za co przyzwolta nagrodę i wdzięczność zaręcza.

Wincenty Stoiński.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dncæ Teophilæ de Jabłonowskie Principissæ Sapieżyna, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Dnus Iosephus Pahata puncto prestandæ evictionis summæ 120.000 f.p. per Helenam Minczyńską de Bonis Podhoræ vindicandæ aut comportandæ ejusdem ad depositum iudiciale, ad Forum hocce adversus, eam Libellum porrexit iudicique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotam ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsius hic loci degentem Advocatum Kretowicz ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat. Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacitæ esse iudicaverit, utpote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas, sibi met ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Brozowski.

Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinsensis in Regno Galiciæ Occiden. Datum Lublini d. 23 Augusti 1801.

Sahaneck.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinsensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Francisco Młeki, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Domina Theresta de Szymanowski Młeczka ad Forum hocce adversus, cum in causa puncto solutionis summæ 75000 fp. Libellum porrexit, iudicique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit, cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsius hic loci degentem advocatum Moraczewski ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam

Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maximæ efficaciam esse judicaverit utpote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibi ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublic. in Regno
Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 26 Augusti 1801.

Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Domino Joanni Pirsudki, Medio præsentis Edicti hinc insinuat quod nimirum Michael Woitowicz, & Clementina Kleczkowska, ad Forum hocce adversus eum in causa ex lege diffamari ratione summx 20,000 fp. Libellum porrexerit Judicique opem, quo ad id justitia exigit, implorerint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic, loci degentem advocatum Reynberger ipsius periculo & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis terris Judicarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciam esse judicaverit ut pote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas, sibi ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Gruszecki.
Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occiden. Datum Lublini die 15 7bris 1801.

Sahaneck.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublicensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Excelentissimo Domino Adolpho Comiti de Kalkreuth Medio præsentis Edicti hinc insinuat, quod nimirum Vladislaus Gregorius Comes Branicki in assistentia sui Patris Francis Comitis Branicki, ad Forum hocce adversus eum in causa puncto solutionis summx 95,988 fp. s. c. c. Libellum porrexerit, judicique opem, quo ad id justitia exigit, implorerit, Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Madonn ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur, ut intra 90 dies aut ipse compareat, vel curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula, tempestive transmittat, vel denique alium quempiam mandatarium constituat, Foroque huic denominet, & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciam esse judicaverit, utpote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibi ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wydzga.
Friedenthal.
Munch.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublicensis in Regno
Galiciæ Occiden. Datum Lublini die 2 7bris 1801.

Sahaneck.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublic. Galiciæ Occident., ad petitionem advocati hujatis Thomæ Dederko qua constituti curatoris massæ successionalis postdefun-

etam Mariannam Frankowska virginem relictae, omnibus & singulis successoribus dicet defunctae, isthac delata ipsis haereditas medio praesentis publici edicti in conformitate §. 627 cod. civil. partis II. quinta nunc jam viae nota redditur eo addito, ut in spatio unius anni & sex septimanarum declarationem advenitae haereditatis post praefatam Mariannam Frankowska relictae, hic Fori exhibeant & sequa haeredes -jus legitiment, quosecus elapso frustra mox praefixo termino, haereditas Caes. Regio Fisco addicetur.

Datum Lublini die 8va Julii 1801.

Wittorff.
Brożowski.
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galiciae Occident.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowski Galicyi zachodniej oznaymują t. m. Edyktem Pani Wiktoryi z Nawarskich Rylski: że Pan Jan Stadnicki ussdow tych, oto: aże by (jeżeli prawu swemu do dziedzictwa dobr Gańtowice ufa, z którym ię w maniffescie dnia 15 Lipca 1791 roku do akt ziemskich Krakowskich walesionam chępiła) albo pozew wydała, albo wieczne milczenie sobie nakazać dała, załobę na nią podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, doraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obywatowa została, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokata tuteyszego Kasprowa Męciszewskiego z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu, ustawy sądowey rozpoczęła się i ukończony będzie, ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: iż by w przeciągu 90 dni sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, i następcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 1 Września 1801.

J. Daublebski Sternek.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Jozefowi Potocskiemu, że adwokat Bem iara zastępca do spraw mafsy krydalney Nikolaia Tiaskowskiego u Sądow tych o zapłacenie summy 46,479 zł. pol. 5 gr. z prowizyą i kosztem prawnym, załobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on została, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Panu Jozefowi Potocskiemu adwokata tuteyszego Telesfora Billewicza, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpoczęła się i ukończony będzie; przeto on Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony tey sprawy za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą, samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.

Karel de Reintlein.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 30 Września 1801.